

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.III.37.495/2013/7.szám

A Kúria a ... ügyvéd által képviselt felperesnek, a ... jogtanácsos által képviselt alperes elleni környezetvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.28.553/2013/6. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 7. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon, tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.28.553/2013/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes fémtörmeléket szállított, mely a CMR szerint 14264 kilogramm tömegű, az EK hulladékjegyzék szerinti 16 02 16 EWC kóddal jelölt elektronikai nem veszélyes hulladék. A szállítmányt a keretében ellenőrizték, melyből az mintát vett és azt akkreditált laboratóriumában bevizsgált. A vizsgálat alapján megállapítást nyert, hogy a szállítmányt alkotó elektronikai

hulladék (elektronikai bontott anyag) nehézfémeket tartalmaz.

Az alperes 2012. március 14. napján kelt 14/01501-3/2012. számú határozatában az országhatárt átlépő jogellenes hulladékszállítás miatt 14.264.000 forint hulladékgazdálkodási bírság, valamint 243.000 forint egyéb eljárási költség és 286.639 forint laborvizsgálattal kapcsolatos eljárási költség megfizetésére kötelezte a felperest. A határozat indokolása szerint az elektronikai hulladék valóban az EK hulladékjegyzék 16-os főcsoportjának alcsoportjába tartozik, de az azkódszámú veszélyes hulladék (használatból kivont berendezésekből eltávolított veszélyes anyagok). A határozat hivatkozott a hulladékszállításról szóló az Európai Parlament és a Tanács 2006. június 14-ei 1013/2006/EK rendelet (a továbbiakban: EK rendelet) 2. cikk 35. pont a) pontjára, a 3. cikk (1) bekezdés b) pontjára, valamint 4. cikkére és megállapította, hogy illegális hulladékszállítás valósult meg, mert az az EK rendelet 4. cikke alapján előzetes írásbeli bejelentés és engedélyezés alá esik, amelyet az EK rendelet I.A. melléklet szerinti bejelentőlapon és I.B. melléklet szerinti kísérő-dokumentum alapján kell teljesíteni. A szállítmányhoz bejelentőlap és kísérő-dokumentum nem volt csatolva és előzetes írásbeli bejelentést sem tett a felperes, ezért az EK rendelet 2. cikk 35. pontja szerinti illegális hulladékszállítás valósult meg. A felperes az illegális hulladékszállítás miatt az EK rendelet 50. cikke, valamint a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.) 17.§ (4) bekezdése, 49.§ (1) bekezdése alapján bírságot köteles fizetni, melyet az alperes a 271/2001. (XII.21.) számú Korm.rendelet 1.§ (2) bekezdése, 1.§ (3) bekezdés g) pontja, 3.§ (4) és (5) bekezdései alapján állapított meg. Az eljárási költségről a 72/2007. (IV.17.) számú Korm.rendelet 2.§ (1), (2) bekezdése alapján rendelkezett.

A határozat ellen a felperes kereseti kérelmet terjesztett elő, melyben az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Előadta, hogy a szállítmányra vonatkozó engedély a vizsgálat alapján alapszik. Vitatta az ATI-KTVF laboratóriumi vizsgálat vizsgálatát, módszerét, eredményét. Előadta, hogy a hulladékszállítmány az EWC 16 02 16 kód alá sorolható be, a nehézfém tartalma a besorolhatóság határain belül van. Kérte szakértő kirendelését arra vonatkozóan, hogy az alperes a jogszabályoknak megfelelően elvégzett szakvéleményre alapozta-e döntését. Előadta továbbá, hogy az alperes a tényállást nem tisztázta. Hivatkozott a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 50.§ (1) bekezdésére.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.28.553/2013/6. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségnek eleget

tett. A bizonyítást lefolytatta, a szállítmány mintázását követően akkreditált laboratóriumi vizsgálati jelentéssel alátámasztva megalapozottan állapította meg, hogy a hulladék veszélyességére tekintettel a szükséges dokumentumok és bejelentés hiányában megvalósult az országhatárt átlépő jogellenes hulladékszállítást. A laboratóriumi analízis pontatlanságára vonatkozó felperesi hivatkozás a perben nem nyert bizonyítást. A három laboratórium eltérő eredménye nem abból adódott, hogy az analízise pontatlan volt, hanem abból, hogy eltérő céllal és módszerrel, eltérő mintaelőkészítéssel végezték a vizsgálatot. Alaptalannak tartotta a nem szabályos mintavétellel történő hivatkozást. Megállapította, hogy a szállítmányt alkotó, hulladékká vált nyomtatott áramköri lapok az elvégzett laboratóriumi vizsgálatról és vizsgálati eredményektől függetlenül veszélyes hulladéknak minősülnek, az elektromos és elektronikai berendezések hulladékai kezelésének részletes szabályairól szóló 15/2004. (X.8.) számú KvVM rendelet 2.§ (1) és 2.§ (4) bekezdése alapján. A bíróság a felperes igazságügyi szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát mellőzte, mert az alperes a jogszabályoknak megfelelően elvégzett szakvéleményre alapozta döntését.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Jogszabálysértésként a Ket. 50.§ (1) bekezdését jelölte meg. Kifogásolta, hogy a bíróság a szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát elutasította. Vitatta az szállítmányra vonatkozó analízisét. Előadta, hogy az elemzés nincs összhangban a WEE és RoHS irányelvekkel, valamint az ISO 17025 szabvánnyal, a mintavételre vonatkozó szabványt sem szabályosan alkalmazta. A vizsgálat mintamennyisége sokkal nagyobb kellett volna, hogy legyen. Az elemzés az összes mérési bizonytalanságot nem tárta fel. Az összes vizsgált anyag tartalma nem éri el a 100%-ot, az adott koncentráció csak egypár százalék. A hulladékszállítmány nehézfém tartalma az EWC 16 02 16 besorolhatóság határain belül van. Az analitikákat helytelenül választotta meg az elemzés.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályban történő fenntartását kérte. Hivatkozva arra, hogy a határozat az akkreditált laboreredményen alapul.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében lényegében a bizonyítékok Pp. 206.§ (1) bekezdése szerinti szabad mérlegelését támadta azzal az állításával, hogy a bíróság álláspontjával ellentétben az alperes nem tisztázta teljes körűen az ügy tényállását.

A Pp. 270.§ (2) bekezdése értelmében a Kúriától jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni. Anyagi

jogi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban, ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Ha tehát a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, vagy okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor a jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja. Ebben az esetben a Pp. 275.§ (1) bekezdése értelmében nincs lehetőség felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok újraértékelésére.

A bíróság az eljárás során azt állapította meg, hogy az alperes a jogszabályoknak megfelelően elvégzett szakvéleményre alapozta a döntést. Nem nyert bizonyítást a felperes laboratóriumi analízis pontatlanságára vonatkozó hivatkozása, mert a három eltérő laboratóriumi eredmény nem abból adódott, hogy az analízise pontatlan volt, hanem eltérő céllal, eltérő módszerrel, eltérő minta-előkészítéssel végezték el azokat. A vizsgálat megkezdése előtt szemlét tartottak és ez alapján alakították ki a mintavételi tervet a mintavételi szabvány alapján és a három darab mintát külön-külön dolgozták fel. A szállítmányt azonos alaplapok alkották és azonos vámtarifaszámmal és EWC kóddal volt ellátva, így az egyneműnek minősül, továbbá a mérési bizonytalanság ki nem mutatása nem jelenti a szabálytalan eljárást. Nem tartotta a bíróság alaposnak a felperesnek az analitikák helytelen kiválasztására vonatkozó érvelését sem, mert a laboratóriumi vizsgálatok eltérő célja az eljárás során bebizonyosodott, így a bíróság a felperes igazságügyi szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát mellőzte, mert annak megállapítása, hogy az alperes a jogszabályoknak megfelelően elvégzett szakvéleményre alapozta-e a döntését, illetve az, hogy a magyar jogszabályok összhangban állnak-e az Unió normákkal nem igényelte szakértő kirendelését.

A Kúria arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű és helyes mérlegelésével állapította meg a tényállást és döntéséről a Pp. 221.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján ítélete indokolásában megfelelően számot adott.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, melyet a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) számú IM rendelet 3.§ (3) bekezdése alapján állapított meg.

A felülvizsgálati eljárási illeték mértékét a Kúria az 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján 70.000 forintban állapította meg, melynek viselésére az alaptalan felülvizsgálati kérelemmel élő felperes köteles.

Budapest, 2014. február hó 19. napján

Dr. Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Beniczky dr.Kelemen Gyöngyi sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő